

VŠEHOCHUŤ

Listopad 2024

ČASOPIS - BLOG PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

**SUMEROVÉ - GILGAMEŠ
SLUNEČNÍ SOUSTAVA - KUPIERŮV PÁS
NAIVISTÉ - MIGUAL GARCÍA VIVANTOS
SCIFI - FREDERIC POHL
PROČ MATEMATIKA A PROČ TAKHLE?**

**KVÍZ
ZNÁTE NAŠE KRÁSNÉ HRADY?**

NEBOJTE SE ČÍST I VĚCI CO VÁS NEBAVÍ

MILÍ PŘÁTELÉ A PŘÍZNIVCI,

začal měsíc listopad a je tu nové číslo časopisu. Suplíky jsou stejné, jen obsah se mění. Ve Vesmíru pobudeme s panem Pohlem, mrkneme se na Venuši a poté se podíváme na Kupierův pás. Pak se ponoříme do historie starých Sumerů a přečtem si něco o Gilgamešovi (vzpomeňte si na literaturu v prvním ročníku střední školy). Pokračujeme také s historií Litoměřic. Se španělem Vicantosem naivně nahlédneme do Barcelony, spočítáme si pár příkladů, seznámíme se s matematikem Habalou a dozvíme se co je to Abelova cena. Pokud si chcete přečíst celou knihu Obchodníci z Venuše, klikněte na BONUS (str. 6). Tak si vše užijte a HLAVNĚ KLID.

SAMHAIN

Z DOMOVA

Obrázek věnce z květů hortenzií, vyrobila Maruška. A poslední kvetoucí kopretiny (všechno jsou kopretiny) v demontovaných okenních truhlících.

BLOGOVÁNÍ

a uplynul říjen. Začínám se seznamovat s Langlandsovým programem (Abel 2018). Ten těsně souvisí s programem GAP a teorií grup. Hodný čas jsem strávil organizováním a doplňováním knihovny pod

programem CalibreE-book, mám spoustu knih, některé vám zpřístupním. S Arduino IDE jsem předělal hodiny na ESP8266 s displeji LCD a také OLED. Proběhla kontrola čítárny U Petříků, je zima. Zatím stále 39. Tak si počtete.

Sluneční soustava

O planetách, měsících, asteroidech, kometách. Takové malé opakování astronomie.

Dnes Kupierův pás.

1

Naivisté Miguel García Vivancos

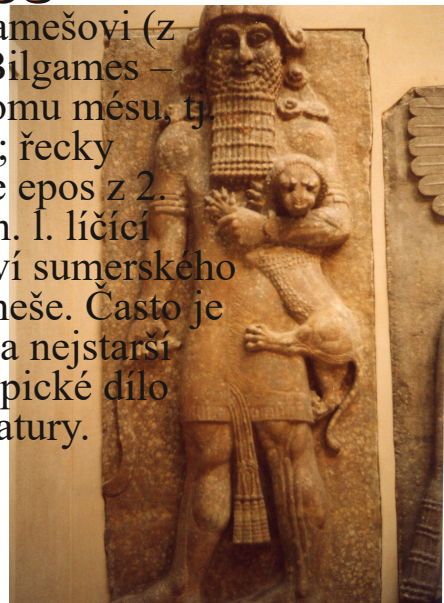
byl španělský naivní malíř a anarchista, během španělské občanské války velel několika vojenským jednotkám. Po porážce republiky odešel do exilu, kde rozvinul kariéru malíře.

2

Gilgameš

Epos o Gilgamešovi (z původního Bilgames – výhonek stromu mésu, tj. strom života; řecky Gilgamos) je epos z 2. tisíciletí př. n. l. líčící dobrodružství sumerského krále Gilgameše. Často je považován za nejstarší dochované epické dílo světové literatury.

3

Sci-fi a fantasy

Další z klasiků sci-fi
Frederic Pohl

5

Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé
ZDARMA

vychází nepravidelně asi jednou měsíčně
vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com

web: www.phrub.cz

fb: <https://www.facebook.com/pavelhruby03>

kompile obsah Wikipedie, WWW stránky
grafické programy IrfanView 64, InkScape 1.3,
Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio12 Ultimate,
DALLE-E, Krita aj.

vyrobena v programu Scribus 1.5.8

Možnost zasílání časopisu ve formátu PDF
e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.

1. listopad 2024

© PRUH Soft 2024

Obsah vydání 11/2024

Historie a mytologie

- * Staří Sumerové - Gilgameš
- * Dějiny Litoměřic z knihy Zmizelé Čechy

Naivní umění

- * Španělský naivista Miguel García Vivancos

Matematický růžek

- * Proč matematika a proč takhle?
- * Úlohy z teorie čísel, matematické olympiády, určitě stačí znalosti ze základní školy
- * Dnes definice: posloupnost

Sci-fi a Fantasy

- * Frederic Pohl
- * Sbírka povídek Pozemšťané a mimozemšťané

Poznáte krásná místa?

- * Fotografie z internetu, videí a televizních pořadů
- * Poznáte naše krásné hrady?

Poznáte co to je za hrad? Kde se nachází?

ALDEBARAN

Astrofyzika • Bulletin • Fyzikální čtvrtky • Slavní • Galerie • Tabulky • Studium
RC Mail • Katedra fyziky • FEL • FJFI • FIT • ČVUT • Intranet

Na našem serveru nenaleznete žádné reklamy, neukládáme o vás žádné informace, nechceme po vás žádnou registraci ani poplatky. Prostě si udělejte kávu nebo čaj a v klidu si prohlížejte stránky a čtete si jako za starých dobrých časů.

Na našem serveru nenaleznete žádné reklamy, neukládáme o vás žádné informace, nechceme po vás žádnou registraci ani poplatky. Prostě si udělejte kávu nebo čaj a v klidu si prohlížejte stránky a čtete si jako za starých dobrých časů.

OSEL (Objective Source E- Learning) je internetový časopis pro popularizaci vědy. Jeho motto je: „Být či nebýt“ .

- Úvodní stránka • Behaviorální vědy
- Česká a slovenská vě... • Člověk • Evoluce
- Fyzika • Genetika • Kabinet • Nejen vědou
- Oslí • Osloviny • Ovce, kozy • Prase
- Přechetli jsme • Ptáci • Rostliny
- Semináře • Skot • Vesmír • Viry, bakterie
- Zajímavosti • Zdraví

ODKAZY
na zajímavé a
důležité webové
stránky

Sluneční soustava - Kupierův pás

Kuiperův pás (vyslovuj kaiperův), zřídka nazývaný také Edgeworthův-Kuiperův pás, je oblast sluneční soustavy rozprostírající se od oběžné dráhy Neptunu (asi 30 astronomických jednotek) až do vzdálenosti přibližně 55 astronomických jednotek od Slunce.

Jde o podobné seskupení těles, jako je hlavní pás planetek, ovšem mnohem větší – asi 20krát širší a 20–200krát hmotnější. Podobně jako hlavní pás sestává zejména z malých těles, která zde zůstala z počátku vývoje sluneční soustavy. Zatímco hlavní pás se skládá převážně z kamenných a kovových těles, objekty Kuiperova pásu, též označované zkratkou KBO (z anglického výrazu Kuiper Belt Objects), jsou tvořeny především zmrzlými prchavými látkami jako methan, amoniak či voda. Jeho součástí jsou mimo jiné také tři trpasličí planety – Pluto, Haumea a Makemake.

Od roku 1992, kdy byl Kuiperův pás objeven, vzrostl počet jeho známých těles na více než tisíc, přičemž astronomové odhadují, že počet zdejších těles o průměru větším než 100 km může být vyšší než 70 000. Kuiperův pás byl původně považován za hlavní zásobárnu periodických komet s oběžnými dobami kratšími než 200 let. Studie provedené v polovině 90. let však ukázaly, že Kuiperův pás je stabilní a že komety ve skutečnosti přicházejí ze vzdálenějšího rozptýleného disku, což je velmi dynamická oblast vytvořená během stěhování Neptunu z blízkších částí sluneční soustavy na jeho současnou oběžnou dráhu před asi 4,5 miliardami let. Tělesa rozptýleného disku jako například Eris se velmi podobají tělesům Kuiperova pásu, ovšem jejich oběžné dráhy jsou extrémně velké, takže se dostávají do vzdáleností někdy až 100 astronomických jednotek od Slunce. Někdy se oběžné dráhy těchto těles změň, a ta pak mohou zamířit blíže ke Slunci. V takovém případě se nejprve zařadí mezi tzv. kentaury a později krátkoperiodické komety. Rovněž některé měsíce planet, jako například Neptunův Triton či Saturnův Phoebe, pravděpodobně pocházejí z rozptýleného disku. Největším známým tělesem Kuiperova pásu je Pluto. (Eris je ale hmotnější. Mimochodem, původně se Eris jmenoval Xena a jeho měsíc Gabrielle.) Pluto bylo původně považováno za planetu, ovšem roku 2006 bylo na astronomickém kongresu v Praze přerazeno mezi nově ustanovený typ těles – trpasličí planety. Svým složením se podobá mnoha dalším tělesům Kuiperova pásu a jeho oběžná doba je identická s tělesy označovanými jako plutina. Podle této bývalé planety se také pro čtyři trpasličí planety nacházející se za oběžnou dráhou Neptunu vžilo označení plutoidy.

Kuiperův pás by neměl být zaměňován s hypotetickým Oortovým mračnem, které by se mělo nacházet ještě tisíckrát dále. Tělesa Kuiperova pásu, rozptýleného disku, Hillsova oblaku a Oortova mračna se souhrnně nazývají transneptunická tělesa (TNO – z anglického trans-Neptunian object).

Přesný původ Kuiperova pásu a jeho struktura zatím nejsou zcela známy a astronomové vyčkávají na dokončení několika automatických prohlídek oblohy, jako Pan-STARRS nebo plánovaný Large Synoptic Survey Telescope, které by v oblasti měly ještě objevit velké množství stále neznámých těles.

Největší známá transneptunická tělesa

Kuiperův pás pravděpodobně sestává z planetesimál, tj. fragmentů původního protoplanetárního disku, kterým se nepodařilo shluknout v planety a zůstaly malými tělesy, z nichž ani ta největší nepřesahují svým průměrem velikost 3000 km.

Moderní počítačové simulace ukazují, že Kuiperův pás byl během svého vývoje velmi silně ovlivněn Jupiterem a Neptunem, a rovněž naznačují, že ani Uran a Neptun nevznikly na svém současném místě za Saturnem, kde bylo v protoplanetárním disku na planety tohoto rozměru příliš málo hmoty. Všechny tyto tři planety zřejmě vznikly blíže Jupiteru a během vývoje sluneční soustavy migrovaly do vzdálenějších oblastí. Později se oběžná dráha Saturnu změnila natolik, že se planeta dostala do přesné dráhové rezonance s Jupiterem 2:1 (to znamená, že během dvou oběhů Jupiteru kolem Slunce oběhl Saturn jednou). Gravitační vliv této rezonance nakonec narušil oběžné dráhy Uranu a Neptunu natolik, že se posunuly ještě dále, přičemž Neptun se již dostal do planetesimálního disku, který svou gravitací dočasně uvedl v chaos. Během své cesty mnoho těles oblasti zcela rozprášil a vystřelil je na vzdálenější a výstřednější oběžné dráhy.

Tento model má některé slabiny (např. ohrožení stability vnitřních planet). Lepších výsledků bylo později dosaženo s modelem, který předpokládá pět plyných obrů, z nichž jeden byl při "přeuspořádání" drah vypuzen ze sluneční soustavy.

Naivisté - Miguel García Vivancos

Miguel García Vivancos

Narodil se v Mazarrón 19. dubna 1895. Vyučil se v arzenálu Cartagena a poté odešel se svou ovdovělou matkou a bratry do Barcelony. Pracoval v Barceloně v různých zaměstnáních (šofér, doker, sklenář). V raném věku vstoupil do anarchistické Národní konfederace práce (CNT). Aby aktivně bojoval proti ozbrojencům najatým obchodníky, kteří potlačovali požadavky dělníků, vytvořil skupinu „Los Solidarios“ spolu s Buenaventura Durruti, Francisco Ascaso, Juan García Oliver, Gregorio Jover, Ramona Berri a Aurelio Fernández.

Během občanské války velel vojenské skupině Harriers, se kterou opustil Barcelonu a s ní bojoval v čele bojového uskupení Huesca. García Vivancos souhlasil s militarizací milicí POUM a snažil se spolupracovat s komunisty. Později velel 125. smíšené brigádě a 25. divizi, které zasáhly do bitev u Belchite a Teruelu. V květnu 1938 byl povýšen do

Miguel García Vivancos
Still life in the landscape of Courson

Un mariage au village von Miguel Garcia Vivancos, 1960

André Breton věnoval pár řádků a řekl: "Elf, kterého Vivancos ukazuje na svém obraze, je darem těch, kteří mají radost z objevování umění pro sebe; Je to nepanenské posvěcení života, možná předem poraženého, ale společně s možností jej pokaždé znovu spustit." (André Breton, 1948)
Vážně nemocný Vivancos se vrátil do Španělska, kde 23. ledna 1972 v Córdobě zemřel.

hodnosti podplukovníka. Během zbytku války také zastával velení 29. divize – bývalé milice POUM – a 24. divize – kde nahradil Antonia Ortize Ramíreze. Na konci občanské války uprchl do Francie. Od roku 1940 byl držen v koncentračním táboře Vernet. Zůstal tam do začátku německé okupace než byl osvobozen odbojem a vstoupil do něj. V roce 1944 se usadil v Paříži, kde byl zaměstnán v oděvní firmě jako malíř na hedvábí a začal malovat sám. Jednoho dne začal malovat výjevy a krajiny Paříže na kapesníky, aby je prodal americkým vojákům. Tak objevil svůj malířský talent a začal také malovat olejovými barvami na plátno. V roce 1947 potkal Picassa, který ho vřele přivítal, protože slyšel o jeho činech během občanské války. Picasso se začal zajímat o jeho dílo a seználi ho s obchodníkem s uměním Mariem Cuttoli. V roce 1948 Vivancos uspořádal svou první výstavu v Paříži v galerii Mirador. Udělal si jméno a po jedné z výstav jeho tvorby

Miguel García Vivancos, Fête au village (66), MutualArt.webp

SUMEROVÉ - GILGAMEŠ

Epos o Gilgamešovi (z původního Bilgames – výhonek stromu mésu, tj. strom života; řecky Gilgameš) je epos z 2. tisíciletí př. n. l. líčící dobrodružství sumerského krále Gilgameše. Často je považován za nejstarší dochované epické dílo světové literatury.

Ze sumerské literatury se Gilgames přesunul (již pod svým známějším jménem Gilgameš) do literatury akkadské. Obdobné eposy o Gilgamešovi můžeme najít i v chetitské literatuře a dalších mytologiích Předního východu. Překlady a úpravami tohoto díla docházelo k podstatným změnám, proto se některé verze mohou výrazně odlišovat.

Poslední zmínky o Gilgamešovi pocházejí z doby kolem roku 200 př. n. l., kdy Claudius Aelianus v knize Zvláštnosti zvířat popisuje nechtěného vnuka babylónského krále, ten byl hozen z hradby, zachráněn orlem a vychován zahradníkem. V roce 165 př. n. l. se Gilgameš objevuje ve středoperských textech echejců a manichejců vztahujících se ke Gn 1–4 a k první knize Henochově. Dále Theodor bar Kóni považuje jakéhosi Gmígmóse za současníka Abraháma (7. století). Jedná se o pět epických skladeb, které vznikly přibližně kolem roku 2500 př. n. l. – dochované opisy pocházejí přibližně z let 2000 př. n. l. – 1700 př. n. l.

Gilgameš a Akka

115 veršů zachovaných z Nippuru vypráví o Akkově (panovník z 1. dynastie Kiše) obléhání Uruku, důvodem tohoto obléhání byl pravděpodobně Akkův požadavek na kontrolu zavlažovacích kanálů Uruku, což tehdy prakticky znamenalo nadvládu nad městem. O splnění tohoto požadavku se radilo „Shromáždění starších v Uruku“, které se rozhodlo splnit Akkova ultimáta, ale „shromáždění mladších bojovníků“ se rozhodne bojovat. V souladu s rozhodnutím shromáždění mladších bojovníků se Enkidu rozhodne nejprve vyjednávat (vyjednávání vede Gilgamešův královský velitel Birchurtura). Po neúspěchu tohoto jednání se urucké vojsko v čele s Enkiduem pokusí dostat z obležení. Následná bitva je z uruckého pohledu úspěšná především proto, že se na hradbách objeví Gilgameš.

Při této bitvě je Akka zajat, ale Gilgameš ho zcela nečekaně nezabije, ale za nějakou neznámou službu z minulosti ho propustí. Tento příběh se v pozdějších (časově následujících) mýtech nikde neobjevil a je znám pouze v této verzi.

Gilgameš a Chuvava

Sumerská epická skladba známá ve dvou verzích (základní text má 202 veršů), která se zachovala v několika desítkách opisů z mnoha

mezopotámských měst. Děj začíná v Uruku, kde se Gilgameš s Enkiduem připravují na tažení proti Chuvavovi (též Chuwawa, Chumbaba, Chubibi). Na toto tažení se připravují, protože Gilgames viděl po Eufratu plavat mrtvoly (druhá verze říká, že měl sen), v obou případech se lekl smrti a toto tažení mu mělo zajistit nesmrtelnost (jinde slávu). Na tuto výpravu si vzali padesát průvodců, jednalo se o svobodné občany města Uruku, kteří neměli co ztratit (podle druhé verze šlo o vojáky).

Gilgames to oznámil napřed slunečnímu bohu Utovi

(Šamaš, Šamšu), který mu dal (půjčil) sedm démonických bratrů. Po dlouhé cestě (překonal sedmero hor) dorazil k cíli, kde začal kácet vybraný cedr. Když to zjistil Chuvava, poslal na ně svého pomocníka, který je uspal. Chvilí poté se probudil Enkidu, ten probudil Gilgameše a začal mu rozmlouvat snahu zabít Chuvavu. Gilgameš však Enkidua přemluvil, aby výpravu nevzdávali. Tak došli až k Chuvavovi, který stál před svým domem. Tam z něj podvodně (Gilgameš mu slíbil své dvě sestry za ženy) vylákali jeho sedm ochranných září a tím byl Chuvava bezmocný. Gilgameš ho nejprve nechtěl zabít, ale Enkidu řekl, že by se vystavovali velkému riziku a usekl mu hlavu. Tuto hlavu odnesli Enlilovi, ten se na ně rozzlobil a záře rozdělil různým přírodním silám. Tato skladba ovlivnila akkadskou a chetitskou literaturu. Pravděpodobně vznikala v době, kdy sumerští vládci podnikali válečné výpravy pro cedrové dřevo, které bylo v Sumeru velmi ceněné.

Gilgameš a nebeský býk

Epická skladba, zachovaná v několika fragmentech, měla přibližně 140 veršů. Zde je popisováno setkání Gilgameše s bohyní Inannou (Ištar), kterou tak zaujal, že mu nabídl manželství (někde se jednalo spíše o známost). Gilgameš ji odmítl (vypočítával jí bývalé milence a říkal, co s nimi udělala), čímž ji urazil, ta se obrátila na svého otce – boha Ana, aby poslal proti Uruku a Gilgamešovi nebeského býka (sum. Gugalanna, gug-anna, akk. alap šami), ten jí po přemlouvání a vyhrožování vyhověl. Anuovi se nejprve nechtělo býka proti Gilgamešovi posílat, protože měl Gilgameše rád, namítal, že tím sešle na lidstvo neúrodu na sedm let a zda Inanna udělala dostatečné zásoby, protože za vinu jednoho nemohou trpět všichni, teprve po jejím ujištění, že tak učinila, jí vydá býka.

Inanna poté, i s nebeským býkem, dorazila k Uruku, kde býk začal řádit. Gilgameš, který zrovna hodoval, se o tom dozvěděl, a vydal se s Enkidem proti němu. Společně ho porazili a po přihlížející Inanně hodil kýtu (někdy i hlavu, jinde přirození, někde hází Enkidu), ta se pak rozplakala a pak Gilgameše proklela. Zbytek býka v některých verzích věnoval sirotkům, jinde věnoval hlavu svému otci – (Lugulbandovi).

V ninivské verzi eposu je tato verze součástí tabulky č. VI. Je poměrně zvláštní jak zde Inanna vystupuje, protože ostatní fungování této bohyně v mytologii bylo jiné – kladné, z toho lze usuzovat, že tato část vznikala v době, kdy bylo potřeba omezit kult Inanny.

Gilgameš, Enkidu a podsvětí

Sumerská epická skladba, která má přes 300 veršů, zachovala se v několika verzích, které se v některých ohledech neshodují a někdy si i protiřečí.

Dílo začíná vyličením dávnověku, kdy bohové vládli společně zemi a vesmíru. Na břehu Eufratu vyrostl strom chuluppu (chalub, některé prameny uvádějí vrba, jiné dub, výjimečně také topol), který vyvrátil jižní vítr a ten se pak plavil po řece. Strom našla bohyně Inanna, vylovila ho a zasadila ho ve své zahradě v

Uruku. V koruně tohoto stromu se usadil pták-démon Anzu, v kořenech had a v kmeni větrná žena (Lilú, lilou, akk. lilitu, pozdější hebr. Lilith) – to bylo špatně. Bohyně Inanna si totiž z tohoto stromu chtěla udělat trůn a lůžko a tyto bytosti ji v tom vadily, požádala o pomoc boha Utu, který ji nevyhověl, proto se rozhodla požádat Gilgameše, který zabil hada a vyhnal Anzu a Lilú. Poté vyvrátil strom, osekával větve a kmen věnoval bohyni (v jiných verzích bohyni prostě vadily, ač se stromem neměla žádné plány – strom pak dala Gilgamešovi celý), z větve si udělal palici a z pařezu kouli (nebo také buben a paličku, existují i jiné výklady, co mohl udělat, přesný výklad není znám, každopádně se jednalo o magické předměty). Kouli pak odpaloval palicí, tomuto sportu se spolu s dalšími mladíky z Uruku věnoval velice náruživě a místní dívky a ženy jim musely nosit vodu a chleba (další možností je, že paličkou a bubínkem honil urucké muže do práce a ti pak nebyli schopni plnit manželské povinnosti), proto si stěžovali bohům (nebo bohové slyšeli jejich nárek) a tyto předměty propadly podsvětí.

Enkidu se nabídl, že předměty z podsvětí vynese, ale nedodržel pravidla podsvětí (vše se musí dělat obráceně), a proto musel v podsvětí zůstat. Gilgameš chtěl svého přítele zachránit, proto se obrátil na pomoc k bohům (Enlil, Nanu a Enki), jeho prosba se nakonec dostala až k Utuovi a Enkidu vyletěl komínem ven z podsvětí (jinde otevřel zemi a on z podsvětí vylezl). Neví se zda vyletěl on, jeho duch, možná jeho stín, ani se neví, zda se vrátil napořád (vzhledem k ostatním mýtům této oblasti dost nepravděpodobná varianta) nebo na nějaký čas, či za nějakým účelem. Enkidu se poté setká s Gilgamešem a vypráví mu, jak se daří zemřelým lidem, což se liší podle jejich zásluh (nejlepší je smrt vojáka, jinak též počet dětí, rozhoduje též, jak se o ně starají pozůstalí a jak oni se starali o předky, atp.) Gilgameš v závěru koná smuteční obřady za své rodiče (je zde naznačeno, že zemřela i jeho matka, ale ta by měla být bohyně).

Část tohoto příběhu je obsažena ve XII. tabulce akkadské verze tohoto eposu.

Gilgamešova smrt

Sumerský epos, obsahuje 305 veršů, z tohoto eposu se zachovalo několik menších částí v Ninive. Tento epos líčí poslední dny Gilgamešova života. Gilgameš je již těžce (nevyléčitelně) nemocen a zdá se mu sen. V tomto snu je na shromáždění bohů, kteří probírají jeho slavné činy, nakonec konstatují, že nemůže získat nesmrtelnost, ale že se po smrti stane správcem podsvětí a jako takový že bude dohlížet na zemřelé, rozhodovat jejich pře, atp. Jelikož se tento sen opakoval, požádal Gilgameš rádce o vysvětlení. Ti mu řekli, že zemře a stane se jedním z bohů Anunnaků. Gilgameš stále nebyl smířen se smrtí, poté následuje neznámá část textu a pak se znovu setkal s Enkim (pravděpodobně ve snu) a se smrtí se smíří. Svolá všechny urucké dělníky a poručí jim, aby v odvodněném Eufratu postavili hrobku, kam je uložen i se svým doprovodem (dvořani, manželky) a dary, poté jsou dveře zapečetěny a Eufrat se vrátil do svého koryta. Tato část byla po roce 1500 př. n. l. zcela zapomenuta, v akkadské verzi je již zcela vynechána.

Z historie Litoměřic

Roku 1902 bylo soukromými stavebníky založeno stavební společenství, které zakoupilo někdejší dominikánské pozemky před a především za železniční tratí podél cesty na Mostnou horu, které byly vzápětí rozparcelovány pro výstavbu rodinných vil. Vedle obytných domů zde vznikaly i veřejné budovy, městské lázně v Rooseveltově ulici z roku 1913 (dnes hotel Roosevelt), budova vojenského divizního velitelství v Eliášově ulici (1913), tělocvična německého tělovýchovného spolku vedle chlapecké obecné a měšťanské školy v ulici Osvobození (1911), zdobná secesní budova restaurace a hotelu Johannahof v Palachově ulici z roku 1906 nebo kino a kavárna Elektra z roku 1913.

Majitelem kinokavárny Elektra byl od roku 1917 Ernst Hollmann, který zastával mj. i funkci předsedy Svazu německých kinematografistů v Československu, a někdy ve třicátých letech dokonce pořádal v Litoměřicích celostátní sjezd německých provozovatelů biografů. Po druhé válce dostalo litoměřické kino i s přilehlou kavárnou nový název Máj a pod tímto jménem slouží tyto prostory svému účelu dodnes.

Podobně jako v jiných městech se i v Litoměřicích hlavní stavební ruch v období druhé poloviny 19. a počátku 20. století soustředil na okraje města, na jejich extenzivní rozšiřování, a to jak budováním veřejných zařízení či podnikatelských objektů, tak ještě více soukromou rezidenční zástavbou, kdy vedle malých rodinných domků a nájemních domů vyrůstaly také víceméně honosné vilové lokality, které uspokojovaly potřeby bohaté vrstvy litoměřických obyvatel. Proměny tvárnosti města však nebyly vyhrazeny výlučně na tyto předměstské čtvrti. Změnám se nevyhnulo ani vnitřní město, kde došlo k výrazným urbanistickým zásahům do původní struktury města, jako bylo vytvoření obou spojnic vedoucích z centra k třídě Na Valech nebo na počátku osmdesátých let 19. století proražení ulice na jižní frontě Mírového náměstí vedle domu U Černého orla a vznik na ni navazujících Máchových schodů, spojujících náměstí nejen s nově vybudovanou měšťanskou školou, ale i s osobním nádražím severozápadní dráhy.

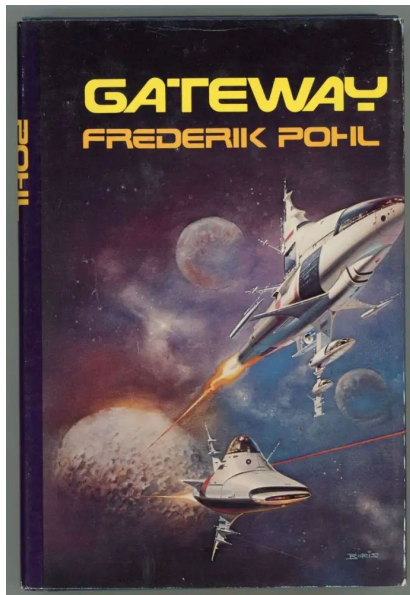
Díky přirozené potřebě modernizovat původní budovy historického centra i díky skutečnosti, že se výstavbou moderních sídel některých veřejných institucí uvolnily prostory ve vnitřním městě, byly

vytvořeny potenciální možnosti pro rekonstrukci starých a výstavbu nových objektů také v této lokalitě. Na rohu Michalské a Pekařské ulice tak např. vznikla roku 1854 rozlehlá budova finančního ředitelství (dnes patřící městskému úřadu), nový objekt měšťanského pivovaru na jižní straně

Tyršova náměstí z roku 1869, zajímavým stavebním počinem byla také z téhož roku pocházející neogotická budova, vybudovaná pro vrchního ranhojiče Antona Wurma na místě staré litoměřické pošty na rohu Lidické a Velké Krajské ulice nebo např. z osmdesátých let 19. století pocházející sídlo městské spořitelny na jižní linii náměstí v sousedství historické budovy Kalicha. Méně zdařilým architektonickým zásahem do tehdejší podoby náměstí se stalo od čtyřicátých let 19. století probíhající postupné zastavování původních podloubí starých měšťanských domů. Nově získané prostory vesměs sloužily k rozšíření obchodních činností. Litoměřice získaly v té době i novou dominantu, štíhlou siluetu hranolové věže na dómském náměstí. Tuto 60 metrů vysokou věž, propojenou se samotným chrámem spojovací arkádou, postavil na místě původní dřevěné zvonice v letech 1883–1885 litoměřický stavitel Franz Sander. Ve stejné době doplnila severní linii Dómského náměstí pseudorenesanční budova proboštství, o něco dříve došlo k dostavbě barokní kapitulní konzistoře o druhé patro, čímž získalo Dómské náměstí svůj dnešní vzhled. Stavební aktivity mívají často dvě polohy – jednu, která buduje nové, a tu opačnou, jež zahrnuje někdy prospěšné, mnohdy však problematické demolice starého. Z objektů, které bychom dnes v Litoměřicích hledali marně a jež byly strženy právě koncem 19. a počátkem 20. století, lze zmínit původně rybářský kostel sv. Jiří na předměstí Rybáře, na jehož místě byla kolem roku 1880 postavená nájemní vila Georg, po roce 1990 sídlo Všeobecné zdravotní pojišťovny, nebo roku 1906 zlikvidovaný objekt barokního dominikánského noviciátu, stojícího vedle budovy dnešního oblastního archivu..

Scifi a Fantasy

Frederik George Pohl

Frederik George Pohl (26. listopadu 1919, New York – 2. září 2013, Palatine, Illinois) byl americký autor science fiction známý především svými romány o Heechee.

Pracoval také jako editor časopisů *Astonishing Stories*, *Super Science Stories*, *If*, *Galaxy* a jiných. Jako literární agent zastupoval řadu jiných spisovatelů.

Začátky jeho tvorby jsou spojeny s obdobím tzv. Zlatého věku science-fiction. Pohlovo první vydané dílo, báseň, se objevila v *Amazing Stories* v roce 1937 pod pseudonymem Elton V. Andrews. Byl členem skupiny nazvané *Futuriáni* (*The Futurians*) tvořené newyorskými spisovateli a fanoušky science fiction (jejími členy byli mimo jiné také Isaac Asimov, Pohlův spoluautor Cyril M. Kornbluth, jeho pozdější třetí žena Judith Merrilová nebo Donald A. Wollheim a John B. Michel. V mládí byl také členem americké komunistické strany, byl z ní však vyhozen. Pohlova první povídka, *Before the Universe*, napsaná společně s Kornbluthem, se objevila v *Super Science Stories* v roce 1940 pod pseudonymem S. D. Gottesman. Ve svých 21 letech se Pohl stal editorem magazínů *Super Science Stories* a *Astonishing Stories* a zveřejňoval v nich své práce. Po zániku těchto časopisů pracoval jako literární agent, v roce 1950 se ke své předchozí práci vrátil při přípravě dalšího magazínu *Galaxy Science Fiction* jako asistent H. L. Golda. Redakci *Galaxy* převzal v roce 1961 a do roku 1969 vydával také magazín *If*, který získal třikrát cenu Hugo Award pro nejlepší magazín.

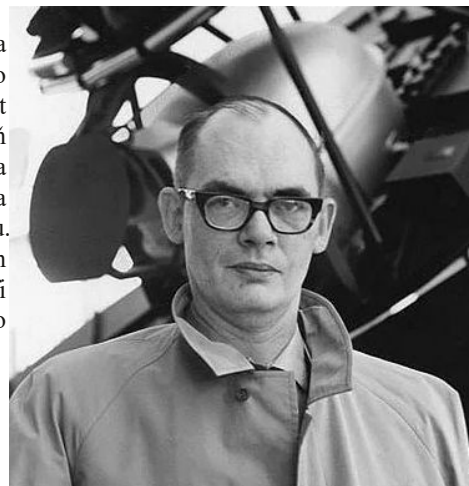
Po rozpadu skupiny pokračoval v psaní s Judith Merrilovou, Isaacem Asimovem, Lesterem del Reyem a Jackem Williamsonem. Za nejdůležitější je však považována jeho práce se C. M. Kornbluthem, a zejména jejich antiutopická satira *Obchodníci s vesmírem* o světě ovládaném reklamními agenturami. Po Kornbluthově smrti roku 1958 vydal Pohl ještě jejich poslední povídku *The Meeting*, která se objevila v antologii *Critical Mass* a která také získala cenu Hugo. Jako dodatek k románu *Obchodníci s vesmírem* napsal větší množství příběhů zajímavých svým satirickým pohledem na konzumní společnost a reklamu v padesátých a šedesátých letech – například *The Wizard of Pung's Corner* o nablýskaném, komplikovaném vojenském stroji, který

se ukáže být nepoužitelný proti rolníkům s puškami a *Tunel pod světem* o společnosti zcela v moci reklamních výzkumníků. Skutečností ovšem je, že jeho práce v tomto období mnoho pozornosti nesklidily.

V sedmdesátých letech se však Pohl vrátil na výsluní románem *Man Plus* a sérií románů o Heechee. *Man Plus* je román o kolonizaci nevládního prostředí planety Marsu lidmi. V románu je člověk přetvářen za účelem jeho života na Marsu v kyborga. Román získal cenu Nebula v roce 1976.

Pohl se také snažil sjednotit autory science fiction do profesní organizace, která by jim pomohla se prosadit na trhu. V letech 1976–1976 byl prezidentem organizace *Science Fiction Writers of America* a od roku 1980 do 1982 předsedal organizaci *World Science Fiction*. Během této doby založil novou cenu za překlady science fiction nazvanou *Charles*. V osmdesátých a devadesátých letech pokračoval ve spisovatelské práci. Mezi jeho romány této doby patří *The Years of the City*, *The World at the End of Time*, *Outnumbering the Dead*, and *Mining the Oort*. Roku 1986 získal Pohl cenu Hugo za povídku *Fermi and Frost*.

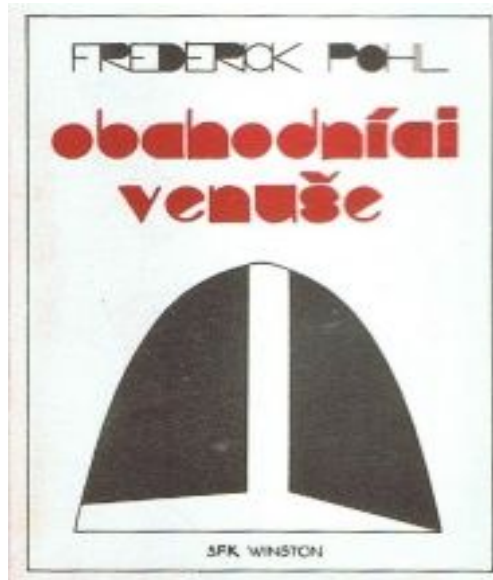
Přestože zpočátku nebyla jeho díla hodnocena jako kvalitní, během dlouhých let jeho kariéry se jejich úroveň postupně zlepšovala a postupně se jeho díla dostala mezi nejlepší práce v žánru. V roce 1992 byl oceněn titulem *Velmistr žánru sci-fi* a roku 1998 byl uveden do *Síně slávy science-fiction*.

5

HUGO
AWARD

Frederik Pohl

Obchodníci z Venuše

(The Merchants of Venus)

Jméno: Audee Walthers. Povolání: pilot modulu. Bydliště: Venuše, většinu času v chatě Heechee, ale můžu být, kde chci a stejně spím jako špalek. Do pětadvaceti let jsem žil na Zemi, hlavně v Amarillo Central. Můj otec byl viceguvernér v Texasu. Zemřel ještě, když jsem studoval, ale zdědil jsem po něm rentu dost vysokou, abych dokončil školu, získal titul v oboru účetnictví a složil předepsanou zkoušku ze psaní na stroji. A tím jsem byl připraven na život.

Několik let jsem se snažil, ale zjistil jsem, že se mi takový život nezamlouvá. A při tom ani moc nešlo o konvenční důvody. Nevadí mi protismogové obleky, dokážu vyjít se sousedy, dokonce i když jich je osm set na jednu čtvereční míli, snáším hluk a ubráním se chuligánům. Nebyla to ani tak Země samotná, co se mi nezamlouvalo, ale spíš mi nešlo pod vousy, co jsem na Zemi dělal, a tak jsem prodal kartu UOPWA, dal rentu do zástavy a koupil si letenku na Venuši. Na tom není vůbec nic zvláštního, každý kluk říká, že to jednou udělá. A já jsem to prostě udělal.

Namlouval jsem si, že by všechno určitě bylo úplně jinak, kdybych měl šanci přijít k nějakým trochu slušným penězům. Kdyby můj otec býval byl přímo guvernér, a ne jenom státním zaměstnancem. Kdyby renta byla zahrnovala Plnou Lékařskou. Kdybych byl na špici a ne uprostřed, kde se na mě tlačili z obou stran.

Jenže všechno bylo jinak. A tak jsem se rozhodl, že nepůjdu cestou průkopníků, ale vyrazím schrastit nějaké peníze na Vřeteno.

Kdekdo už zná obrázky Vřetene, Kolosea i Niagarských vodopádů. Stejně jako všechno ostatní, co stojí na Venuši za vidění, je i Vřeteno pozůstatkem po Heechee. Nikdo nikdy nepřišel na to, co s podzemní prostorou dlouhou tři sta metrů a špičatou jako vřeteno Heechee zamýšleli. Ale když už tam byla, tak jsem ji používali. To místo bylo na Venuši něco jako Times Square nebo Champs Elysées a všichni turisté ze Země zamířili nejdřív sem. A my všichni jsme je tu oškubávali.

Můj kšeft s pronajímáním modulu je skoro legální - až na to, že pokud po sobě Heechee pod povrchem Venuše něco nechali, nestojí to skoro ...

ani za řeč. Ostatní turistické atrakce na Vřetenu jsou tak trochu podvod. Pozemšťanům to nevadí, i když jim musí být jasné, že je bereme na hůl. Všichni jako o duši spasenou nakupují modlitební vějíře Heechee, hlavy loutek a taková ta těžítka z průhledné umělé hmoty, ve kterých se vznáší maketa Venuše v oranžovo-hnědé vánici poletujícího prachu, krvavých diamantů a ohnivých perel. Nic z toho nestojí na Zemi ani za zlámanou grešli, ale turistovi, který si může zaplatit cestu sem, to zřejmě nevadí.

Pro lidi, jako jsem já, kteří nic nemají, znamenají turisté hodně. Žijeme z nich. Ne že bychom z nich tahali nějaký velký prachy, ale jsou pro nás prostředkem, jak mít za co jíst a mít kde spát, a když to nemáme, je to jistá smrt. Na Venuši neexistuje moc způsobů, jak přijít k penězům. Z některých dokonce můžou být dost velké peníze - vyhrát v loterii, najít poklad v Heechee tunelu, nebo narazit na hodně dobře placené zaměstnání - to má potom člověk na pěknou dobu vystaráno.

Samozřejmě jsou turisté a turisté. Na Venuši jich přicházejí tři druhy a rozdíl mezi nimi - to je nebe a dudy.

Za prvé je to rychlý typ, malé ryby. Na Zemi mají celkem slušný majetek. Sem dorazí ze Země po dráze s minimální spotřebou energie každých šestadvacet měsíců v období Hohmannovy orbity a nikdy se tady kvůli její krátké době nemohou zdržet déle, než tři týdny. Přijíždějí s průvodcem s úmyslem vytřískat, co se dá z té čtvrt milionové minimální sumy za kabinu, kterou dostali od prarodičů jako dárek za ukončení studií nebo si jí ušetřili na druhé líbánky nebo něco takového. Je hloupé, že nemají moc peněz, protože je všechny utratili za kabinu, ale je jich aspoň hodně. Když jsou na Venuši, jsou všechny penzióny plné. Někdy se dokonce musí šest párů dělit o jednu rozpůlenou kóji - dva páry současně v osmihodinových směnách. Já a mně podobní se potom na povrchu zavrtáme do chatrčí Heechee a své vlastní podzemní kóje pronajímáme v naději, že nám vydělají dost peněz, aby to příštích pár měsíců stačilo na živobytí.

Ale není možné vydělat jich tolik, aby se s nimi dalo vyjít až do příští Hohmannovy orbity a tak, když přijedou turisté druhé kategorie, jdeme si kvůli nim po krku.

Jsou středně bohatí. Dalo by se říct - chudí milionáři. Jejich roční příjmy se stěží pohybují v sedmimístných cifrách. Mohou si dovolit přiletět mimo hlavní orbitu - asi sto dní jedna cesta, místo zdoluhavé a pomalé Hohmannovy dráhy. Stojí to něco přes milion dolarů, takže jich nejždí zdaleka tolik, ale zato dorazí skoro každý měsíc za příznivé konstelace orbit a taky mají víc peněz na útratu. Takže ti středně bohatí nás vlastně zastihnou čtyřikrát, pětkrát za deset měsíců, když sousední planety zaujmou vhodnou polohu, která příliš nevyčerpá pohonné jednotky raket. Když máme štěstí, dorazí nejdřív k nám a pak teprve pokračují na Mars. Když je to naopak, dostanou se k nám až při zpáteční cestě a těch už moc nebývá.

Ale boháči - ti si přijdou, kdy chtějí. V době orbity i mimo ni.

MARVINŮV SLOUPEK

Marvinův sloupek

Tak tomu nebudete věřit, ale s Heechee jsem strávil v černé díře příjemných milion let. Co mě ale po návratu do normálního (nebo nenormálního?) času udivilo, byl primitivní program Albert a zejména program Siegfried von Cvok, kterému jsem vysvětloval své deprese. Když jsem mu vše pověděl, přestal odpovídat a odinstaloval se. Cvok. Na Venuši bylo celkem také příjemně. Málo lidí, více chytřejších robotů. A mohl jsem se procházet podle libosti. Jen mě to podnebí a počasí nějak žralo. Mars se mi také docela líbil, až na ten prach a větry. Navštívil jsem také Gateway a odletěl jednou z lodí Heechee. Nepochopil jsem, proč lidem trvá pochopení jejich ovládání tak dlouho. Vlastně ho vůbec nepochopili. A přitom stačí stisknout tlačítka podle vyobrazeného schématu. No, priznám, že to schema je trochu složitější. řešil jsem ho skoro tři minuty.

Scifi a fantasy

Sbírka Pozemšťané a mimozemšťané, sestavená Ivo Železným, je přehlídkou povětšinou humorných kousků zasazených do vědecko-fantastického rámce. Každý z autorů má přitom svůj osobitý pohled na humor, od vyložené non-plus ultra taškařice (Nic pro hrdiny) až k frivolně politické veselosti (Druhá invaze Marťanů). Zajdelova space novela Právo na návrat a Netřvalův výzkumný Styx. Poslední dvě jmenované pak považují jednoznačně za to nejlepší, co tato sbírka nabízí.

Fredric Brown — Vtom někdo zaklepal na dveře

Janusz A. Zajdel — Právo na návrat

William Tenn — Venuše a sedmero pohlaví

Jiří Netřval — Styx

Sam J. Lundwall — Nic pro hrdiny

Frederik Pohl — Tunel pod světem

Arkadij Strugackij a Boris Strugackij — Druhá invaze Marťanů. Deník povlivě smýšlejícího občana

John Wyndham — Pak přijde čas a muž se musí usadit

!!! BONUS !!!

Proč matematika a proč takhle?

doc. Mgr. Petr Habala, Ph.D.

Pro mnoho studentů není největším problémem u kalkulu samotný materiál, ale motivace. Proč bychom se měli učit všechny ty věci, ptají se, když tím začínají procházet, k čemu to je? A co je nejsmutnější, mnozí si ještě pořád kladou tyto otázky poté, co dokončí příslušný kurs.

Většina kursů má části zvané "Aplikace" (zde jsme se tím také provinili), ale studenti je tak nevidí. Není divu, aplikace integrálů se obvykle omezují na objemy rotačních těles a podobné věci, které zrovna neděláte každý den, a co se týče derivací, ani já už si nevzpomenu, kdy jsem naposledy potřeboval najít čtverec o největším obsahu, který lze vepsat do jablka.

Takové příklady se samozřejmě najdou i v Math Tutoru, a i když jsem se snažil zahrnout také příklady, které vypadají alespoň vzdáleně reálné ("related rates" sekce Aplikace v části Řady - Teorie Řady funkcí atd.), přesto je nutné přiznat, že studenti mají zcela pravdu, když nejsou s podobnými vysvětleními spokojeni.

Další otázka, kterou si často kladou, je následující: Proč musí matematici všechno tak komplikovat? Jak někdo může najít nějaký smysl v tom zdánlivě nekonečném řetězci Definic a Vět (nemluvě už o důkazech)? Zkusíme teď ukázat pár důvodů, proč děláme matematiku a proč tímto způsobem.

K čemu je matematika?

I když to pro studenty kalkulu může být těžké k uvěření, matematika tohoto typu

je naprosto nutná, jakmile začneme vážně studovat svět kolem nás, zvláště když nám začne vrtat hlavou, jestli se věci dějí náhodně, nebo se řídí nějakými pravidly. V zásadě všechny významné pojmy, které se probírají v typickém kursu matematické analýzy, nebyly ve skutečnosti vymyšleny jen tak z rozmaru matematiky, ale jinými vědci (zejména lidmi dnes zvanými fyzici), protože to prostě potřebovali.

Matematika je především jazyk; jazyk, kterým popisujeme procesy, které se dějí kolem nás. Ovládat matematiku ve skutečnosti nespočívá v počítání derivací či integrálů, ale ve schopnosti zapsat naše myšlenky a pozorování pomocí matematiky a pak to použít k získání hlubšího náhledu do dotyčného jevu.

Můžeme si například všimnout, že když upustíme kámen, tak čím déle letí, tím větší dráhu urazí. To je dobrý začátek (a matematiku jsme na to nepotřebovali), ale toto zkoumání daleko nedojde, pokud se nezeptáme, jak ona vzdálenost na čas závisí. Je to závislost lineární ($d = kt$)? Je kvadratická ($d = kt^2$)? Nebo třeba ještě jiná? Jen pokud si takové otázky položíme a odpovíme na ně, máme naději se dozvědět něco víc o gravitaci. A než se nadějeme, vymysleli jsme matematiku. ...

CELÝ ČLÁNEK ZDE

ZÁKLADY MATEMATIKY CO JE TO POSLOUPNOST?

Je možno odpovědět dvojím způsobem, přesně a pochopitelně.

Definice.

Poslopností rozumíme libovolné zobrazení z množiny přirozených čísel do množiny reálných čísel.

Vlastně bychom měli psát "reálné poslopnosti" či "poslopnosti reálných čísel", protože jsou i jiné. Ty se ale v základním kursu kalkulu neprobírají, takže se obvykle říká prostě jen "poslopnosti".

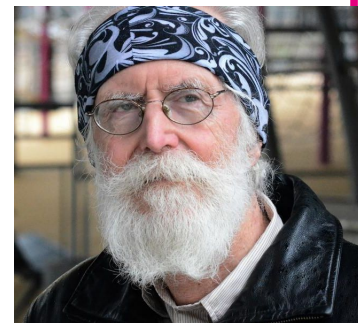
Proč takové zobrazení pouze přijímají přirozená čísla jako argument, je zvykem značit poslopnosti trochu jinak než obvykle zobrazení píšeme. Je možné vypsát hodnoty T pro n rovno $1, 2, 3, \dots$, to jest můžeme psát $\{T(1), T(2), T(3), \dots\}$. Abychom dále zdůraznili, že jde o poslopnost, namísto $T(n)$ píšeme a_n , takže lze celou poslopnost "vypsát" takto ve správném pořadí: $\{a_1, a_2, a_3, a_4, \dots\}$, krátce píšeme nebo $\{a_n\}$, $n=1, 2, 3, \dots$

ABELOVA CENA

Abelova cena je ocenění udělované každoročně norským králem vynikajícím matematikům. Cena byla zavedena v roce 2002 při příležitosti dvoustého narození norského matematika Nielse Henrika Abela a je pojmenována jeho jménem. Cílem ceny je propagace a zvyšování prestiže matematiky, zvláště mezi mládeží. Abelova cena je spolu s Fieldsovou medailí (jež je udělována jen mladým matematikům do 40 let) považována za nejvýznamnější ocenění v oboru matematiky.

O nositeli ceny každoročně rozhoduje komise pěti matematiků na norské akademii věd. Cena je navržena po vzoru Nobelovy ceny, která se neuděluje za matematiku. Norský stát pro cenu v roce 2001 založil fond v hodnotě 200 000 000 NOK (přes 600 milionů korun). Nositel ceny obdrží z tohoto fondu odměnu ve výši 6 milionů norských korun (téměř 19 milionů českých korun).

V roce 2024 cenu získal Michal Talagrand za průlomový přínos teorii pravděpodobnosti a funkcionální analýze s výjimečnými aplikacemi v matematické fyzice a statistice.

Z TEORIE ČÍSEL

Takhle vypadá část bakalářské práce - teorie čísel.

Základní strukturou pro nás jsou přirozená čísla. Zajímá nás jejich propojení se strukturami v teorii čísel (Riemannova zeta funkce), teorie množin (konečné a nekonečné množiny, Booleovy algebry, ultrafiltry), teorie míry (konečné aditivní míry, submíry, spojitě míry) a topologické dynamiky (idempotentní množiny, IP množiny).

Symbol $\mathbb{N}$ značíme množinu přirozených čísel s nejmenším prvkem 1. Dále budeme používat symbol ω k označení přirozených čísel s 0. Pro množinu X budeme množinu všech jejích podmnožin značit $\mathcal{P}(X)$.

Množiny se dělí na konečné a nekonečné. Přirozená čísla odpovídají mohutnostem konečných množin. Mohutnost spočetné množiny také značíme ω . Podmnožiny přirozených čísel se dají rozlišit jemněji měřením.

Definice 1 (Asymptotická hustota). Pro $A \subseteq \mathbb{N}$ definujeme horní a dolní asymptotickou hustotu následovně

$$d^*(A) := \limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{|A \cap [1, n]|}{n}$$

$$d_*(A) := \liminf_{n \rightarrow \infty} \frac{|A \cap [1, n]|}{n}$$

Dále označíme

$$\mathcal{D} := \{A : A \subseteq \mathbb{N}, d^*(A) = d_*(A)\}.$$

Na množině $\mathcal{D}$ definujeme novou funkci d , které budeme říkat asymptotická hustota,

$$d(A) := d^*(A).$$

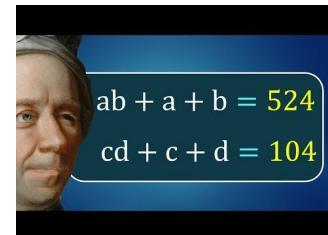
Řešte v celých číslech. Řešení uvedu postupně na webu.

Find the value of a, b and c

$$a^2 + b^2 = 45$$

$$b^2 + c^2 = 40$$

(a, b, c are positive integers)

$$ab + a + b = 524$$

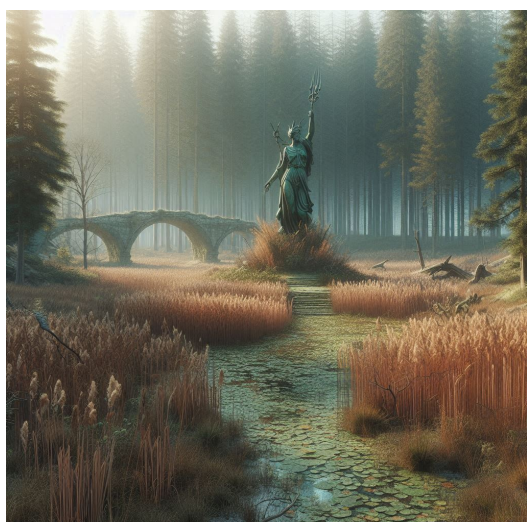
$$cd + c + d = 104$$

Singapore Olympiad Question

$$m^2 = n + 2$$

$$n^2 = m + 2 \quad m \neq n$$

$$4mn - m^3 - n^3 = ?$$

přízněji se to, odpradáva všem lidem na severní polokouli od subtropického pásma výše leze listopad na nervy. Jakékoliv naděje na příjemné dny babího či dědkovského léta jsou nenávratně pryč a počasí se obvykle pořádně vyřádí. Jistě, můžeme hloubat o poezii přírody zahalené mlžnými závoji, ale to funguje jen tehdy, můžeme-li se po kochání a hloubání vrátit do vyhrátého pokoje. Letos nám ty návraty poněkud hořknou hloubáním o ceně energií. A ačkoliv je prosinec ještě tmavší a studenější než listopad, má v sobě vyhlídku na sváteční večery a na slunovrat. Je sice pořád stejně sychravo, ale už se můžeme utěšovat pranostikami o slepičím kroku a počítat minuty přibývajícího světla.

	L I S T O P A D										2 0 2 4		21 prac. dnů	
	8													
44											Pátek 1 08:49 18:38	● 08:48 18:37 13:47	Sobota 2 Tobiáš Památka zesnulých 08:01 18:31	Neděle 3 Hubert 08:52 18:35
45	Pondělí 4 08:54 18:33	Uterý 5 10:28 17:32	Středa 6 08:55 18:32	Čtvrtek 7 11:31 18:20	Středa 6 08:57 18:30	Čtvrtek 7 12:23 18:23	Čtvrtek 7 08:59 18:29	Pátek 8 13:03 20:37	Pátek 8 07:00 16:27	Pátek 8 13:32 21:59	Sobota 9 07:02 16:26	Sobota 9 13:54 23:23 06:56	Neděle 10 07:04 16:24	Neděle 10 14:11 ++:++
46	Karel, Karla Pondělí 11 07:05 16:23	Miriam, Emerich Uterý 12 14:26 00:47	Liběna Středa 13 07:07 16:21	Saskie Čtvrtek 14 14:40 02:12	Bohumír, Bohumíra Pátek 15 07:09 16:20	Bohumír, Bohumíra Pátek 15 15:13 08:08	Saskie Čtvrtek 14 07:10 16:19	Pátek 15 15:13 08:08	Pátek 15 07:12 16:18	Pátek 15 15:38 08:40 22:29	Sobota 16 07:13 16:18	Sobota 16 16:06 08:13	Neděle 17 07:15 16:15	Neděle 17 16:49 09:49
47	Martin Den válečných veteránů Pondělí 18 07:17 16:14	Benedikt Uterý 19 17:48 10:51	Tibor Středa 20 07:18 16:13	Sáva Čtvrtek 21 19:00 11:45	Tibor Středa 20 07:20 16:12	Sáva Čtvrtek 21 20:18 12:21	Sáva Čtvrtek 21 07:21 16:11	Sáva Čtvrtek 21 21:38 12:47	Sáva Čtvrtek 21 07:23 16:10	Leopold Pátek 22 22:50 13:06	Otmar Sobota 23 07:24 16:09	Otmar Sobota 23 13:20 02:28	Neděle 24 07:26 16:08	Neděle 24 00:01 13:32
48	Romana Pondělí 25 07:27 16:07	Aižběta Uterý 26 01:10 13:43	Nikola, Nikol Středa 27 07:29 16:08	Albert Čtvrtek 28 02:17 13:54	Nikola, Nikol Středa 27 07:30 16:06	Albert Čtvrtek 28 03:28 14:05	Albert Čtvrtek 28 07:31 16:05	Cecilie Pátek 29 04:35 14:19	Cecilie Pátek 29 07:33 16:04	Cecilie Pátek 29 05:48 14:38	Klement Sobota 30 07:34 16:04	Klement Sobota 30 Ondřej	Emilie	
	Kateřina	Artur	Xenie, Oxana	René	Zina									

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE

Více na www.litomerice.cz